

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Прев 1045/2024
11.12.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Татјане Миљуш, Татјане Матковић Стефановић, Татјане Ђурица и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиоца „МИЛЕНИЈУМ ОСИГУРАЊЕ“ АДО Београд, чији је пуномоћник Нађа Самац, адвокат у ..., против туженог ЈП „ПУТЕВИ СРБИЈЕ“ Београд, ради регреса, вредност предмета спора 758.052,00 динара, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда Пж 6150/23 од 21.08.2024. године, у седници већа одржаној дана 11.12.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда Пж 6150/23 од 21.08.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Привредног апелационог суда Пж 6150/23 од 21.08.2024. године.

Образложење

Пресудом Привредног суда у Београду П 5871/22 од 20.09.2023. године, у ставу првом изреке одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужени да тужиоцу плати износ од 758.052,00 динара са законском затезном каматом почев од 11.05.2020. године па до исплате. У ставу II изреке одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова парничног поступка.

Пресудом Привредног апелационог суда Пж 6150/23 од 21.08.2024. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена је првостепена пресуда у ставу првом изреке. Одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је изјавио благовремену ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној на основу члана 404. ЗПП, ради уједначавања судске праксе.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 10/23–др. закон), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), док је ставом 2. истог члана прописано да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

Побијаном другостепеном пресудом правноснажно је одбијен тужбени захтев за исплату новчаног износа од 758.052,00 динара са затезном каматом. Према разлозима нижестепених одлука, тужилац нема право на остваривање регресног захтева према туженом, јер током поступка није утврђена одговорност туженог као управљача јавног пута за штету која се догодила на возилу осигураном код тужиоца тако што је возило ударило у пса луталицу на државном путу А1. Наведени закључак нижестепени судови заснивају на чињеници утврђеној саобраћајно техничким вештачењем према којој у зони где је настала незгода, није било уочено оштећење ограде.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите, начин пресуђења и разлоге на којима су засноване нижестепене пресуде, Врховни суд налази да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној. О тужбеном захтеву одлучено је применом релевантних одредаба Закона о путевима, на основу којих су судови утврдили да на страни туженог нема пропуста у одржавању и заштити државног пута на ком се догодила саобраћајна незгода, те да стога нема ни одговорности туженог за насталу штету. Ревидент указује на пресуду Врховног суда Прев 2349/2022 којом је поводом истоврсног регресног захтева друштва за осигурање, преиначена другостепена пресуда и потврђена првостепена пресуда којом је усвојен тужбени захтев. Према оцени ревизијског суда, наведена пресуда донета је на основу другачијег чињеничног стања где није утврђено да је постојала заштитна ограда у зони саобраћајне незгоде, па стога наведена пресуда не може указивати на различиту судску праксу. У ревизији се не указује која то правна питања у интересу равноправности грађана или од општег интереса треба размотрити.

Зато је Врховни суд применом одредбе члана 404. став 2. донео одлуку као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије тужиоца на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Тужилац је против туженог поднео тужбу дана 26.12.2022. године. Вредност предмета спора износи 758.052,00 динара.

Имајући у виду да се у складу са одредбом члана 487. став 1. Закона о парничном поступку, предметни спор сврстава у спорове мале вредности, Врховни суд је применом

одредбе члана 479. став 6. Закона о парничном поступку закључио да ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, на основу члана 413. Закона о парничном поступку, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Бранко Станић, с.р.**

За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић